Lietas arhīva Nr. K69-0078-19/20
ECLI:LV:KURT:2019:0116.11360026417.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Saldū 2019.gada 16.janvārī

Kurzemes rajona tiesa
tiesnese Selga Lapejeva,
piedaloties prokuroram Sigitam Šarķim,
aizstāvim /pers. A/,
iztiesāja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

Apsūdzētais/pers. B/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā cietušajam nodarīja smagus miesas bojājumus –

2017.gada 19.augustā ap plkst.16.45 /pers. B/Saldus novada teritorijā vadīja automašīnu TL marka./, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, pa autoceļu Būtnāri-Saldus-Ezere virzienā no Ezeres uz Saldu. Minētā autoceļa 6.kilometrā, savlaicīgi pamanot ceļazīmi Nr.555 "apdzīvotas vietas sākums" un pie tās daudzu transportlīdzekļu un gājēju koncentrāciju uz ceļa nomales, ignorēja intensīvo satiksmi un pirms apdzīvotās vietas "Saldus" savlaicīgi nesamazināja savu pārvietošanās ātrumu, iebrauca apdzīvotā vietā "Saldus" ar ātrumu ne mazāku kā 62 km/h. Tādējādi /pers. B/pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 101.punktu, kas noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, un uzbrauca mazgadīgam gājējam /pers. F/, kurš, nepārliecinoties par tuvojošos transportlīdzekli, pēkšņi šķērsoja autoceļa Būtnāri-Saldus-Ezere brauktuvi no kreisās puses.

Ceļu satiksmes negadījumā cieta gājējs /pers. F/, kurš guva miesas bojājumus: ādas nobrāzumus sejas rajonā, plašu mīksto audu hematomu kreisajā paura daļā, smagas pakāpes galvas smadzeņu sasitumu, asinsizplūdumu zem mīkstā smadzeņu apvalka, kas sarežģījās ar labās puses hemiparēzi, ādas nobrāzumus abu kāju rajonos, zemādas hematomu labā iegurņa rajonā, labā zarnu kaula lūzumu bez dislokācijas, labā kaunuma kaula augšējā zara lūzumu bez dislokācijas, labā augšstilba kaula diafīzes vidējās 1/3 daļas lūzumu ar dislokāciju, labās plaušas sasitumu, kas pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem kā bīstami dzīvībai.

/pers. B/Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumi bija tiešā cēloniskā sakarā ar notikušo ceļu satiksmes negadījumu un tā sekām.

Ar šādu rīcību apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu.

Motīvu daļa

Apsūdzētais/pers. B/ tiesas sēdē savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā neatzina, un izmantoja savas tiesības neliecināt.

Izvērtējusi krimināllietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. B/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā, izdarīšanā ir pilnībā pierādīta ar šādiem krimināllietā esošajiem un tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturto daļu tiesas izmeklēšanā tika pārbaudītas /pers. B/ pirmstiesas kriminālprocesa laikā sniegtās liecības, kad 2018.gada 7.februārī kā aizdomās turētā persona /pers. B/ liecināja, ka 2017.gada 19.augustā plkst.16.20 vadījis automašīnu TL marka./, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, pa autoceļu Butnāri-Saldus-Ezere virzienā no Ezeres. Tobrīd braucis no Draudzības uz Saldus pilsētu, laiks bijis apmācies, lai gan iepriekš bija lijis, tobrīd brauktuves segums bijis sauss. Kopā ar viņu automašīnā braukusi viņa meita /pers. H/, kura sēdējusi priekšējā pasažiera sēdeklī, /pers. I/, kurš sēdējis aizmugurē kreisajā pusē, un /pers. I/ draudzene, kurai vārdu un uzvārdu nezina, kura sēdējusi aizmugurē labajā pusē. Bija aizbraucis līdz vecajai dzelzceļa pārbrauktuvei pirms Saldus pilsētas, kad ieskatījies automašīnas spidometrā un ievērojis, ka automašīnas braukšanas ātrums ir ap 68 līdz 70 km/h. Tobrīd arī pamanījis, ka ceļa kreisajā pusē stāvējušas vairākas TL marka/. markas automašīnas, kuras bijušas izvietotas kolonā līdz pat lokveida krustojumam ar autoceļu Saldus-Pampāļi. Visas automašīnas stāvējušas ar priekšu virzienā uz Ezeri, četras vai piecas automašīnas stāvējušas pirms ceļa zīmes apdzīvotas vietas "Saldus" sākums, virzienā uz Ezeri. Tobrīd tuvumā pa priekšu neviena automašīna nav braukusi. Tāpat pamanījis, ka gar automašīnām staigā vairāki cilvēki, arī ceļa labajā pusē atradušies vairāki cilvēki. Pamanot automašīnas kolonu, novietojis automašīnas pārnesuma sviru neitrālā stāvoklī un vienkārši automašīnu ripinājis, nedaudz to sabremzējot. Spidometrā tobrīd nav skatījies, bet vizuāli braukšanas ātrums šķitis ap 65 km/h un pat nedaudz lēnāk. Ripinot automašīnu tuvojies ceļa zīmei apdzīvotas vietas "Saldus" sākums. Brīdī, kad atradies pie ceļa zīmes "Saldus", pēkšņi 20 līdz 30 metru attālumā no savas vadītās automašīnas ieraudzījis, no kreisās puses uz brauktuves izskrienam aptuveni 6-7 gadu vecu zēnu. Zēns izskrējis no tumšas krāsas TL marka./ markas automašīnas, pikapa, aizmugures un taisnvirziena kustībā skrējis pāri uz ceļa labo pusi, kur pamanījis uz labās puses nomales stāvam divas sievietes, kaut kur gar malu tur staigājis vēl viens bērns. Pamanot uz brauktuves izskrējušo zēnu, momentā strauji nospiedis bremžu pedāli. Bremzējot turpinājis vadīt automašīnu taisni, jo īsti nav bijusi iespēja izvairīties no uzbraukuma zēnam, vadot automašīnu pa labi vai pa kreisi, jo ceļa kreisajā pusē stāvējušas automašīnas, pie kurām atradušies cilvēki, un arī labajā pusē uz nomales atradušies cilvēki. Zēns bija gandrīz pārskrējis pāri brauktuvei, bet pēdējā brīdī tā kā sastinga un nedaudz parāvās atpakaļ. Turpinājis bremzēt, līdz viņa vadītā automašīna ar priekšdaļu, ar labo stūri, sadūrusies ar zēnu, kurš šķērsojis brauktuvi. Sadursme notikusi iepretim tumšās krāsas TL marka/.markas pikapa tipa automašīnas aizmugures daļai. Redzējis, ka zēns atdūries pret priekšējo buferi, tad atsities pret motora pārsegu un pārslīdējis pāri priekšējam vējstiklam, nokrītot uz ceļa labo pusi. Bremzējot apturējis automašīnu. Tad pamanījis, ka no aizmugures brauc kravas automašīna. Tā kā kravas automašīna nav varējusi apbraukt viņa automašīnu, nobraucis automašīnu TL marka/no brauktuves un apturējis uz ceļa labās puses nomales. Izkāpis no automašīnas, lai paskatītos, kas noticis ar zēnu. Zēns gulējis uz nogāzes ceļa labajā pusē, pie viņa saskrējuši cilvēki. Kāds jau bija izsaucis ātro neatliekamo medicīnisko palīdzību un policiju. Pēc brīža ieradusies Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta brigāde un zēnu aizvedusi. Notikuma vietā ieradušies arī policijas darbinieki, kuriem pastāstījis redzēto, kas ticis fiksēts arī viņa liecībā. Viņam tikusi veikta arī alkohola pārbaude, kura apstiprinājusi, ka alkoholu viņš nebija lietojis, nebija lietojis arī nekādas citas apreibinošas vielas.

Iepazīstoties ar Valsts tiesu ekspertīzu biroja eksperta atzinumu Nr.17-1578, kurā minēts, ka viņa vadītās automašīnas braukšanas ātrums sadursmes brīdī bija 62 km/h, piekritis tam, jo tas tā varējis būt. Savu vainu notikušajā atzinis daļēji, jo atzina, ka ir pārsniedzis konkrētajā ceļa posmā atļauto braukšanas ātrumu, taču uzskata, ka daļa atbildības ir jāuzņemas arī zēna vecākiem, ka pieļāvuši zēnam šķērsot brauktuvi tam neatļautā vietā. Kā arī TL marka/pasākuma organizatoriem, ka pieļāvuši to, ka liels skaits automašīnas tiek novietotas ceļa malā, tai pat laikā cilvēkiem atrodoties abās ceļa pusēs un radot papildus bīstamību, novēršot uzmanību. Lai atainotu situāciju notikuma vietā, notikuma brīdī, savai liecībai pievienojis internetā iegūtu fotogrāfiju, kuru nosūtījis policijas darbiniekiem uz elektroniskā pasta adresi (lietas 56.-57., 58.lapa).

Cietušā/pers. H/ pārstāvis /pers. K/ tiesas sēdē liecināja, ka 2017.gada 19.augustā pirms negadījuma brīža atradies pie automašīnas, kura bijusi novietota autoceļa Saldus-Ezere ceļa labajā pusē uz nomales virzienā uz Ezeri, nelielu gabalu pirms zīmes apdzīvota vieta "Saldus". Šajā ceļa malā bijušas novietotas daudz automašīnas, noteikti vairāk nekā desmit automašīnas, jo noticis TL marka/ markas automašīnu cienītāju pasākums. Kolonā pirms viņa automašīnas bijušas vēl četras vai sešas automašīnas, un vismaz divas no tām arī atradušās pirms zīmes apdzīvota vieta "Saldus". Pasākuma dalībnieki vēlējušies šo automašīnu kolonu nofotografēt, tāpēc staigājuši arī pa ceļu. Arī pats pārgājis pāri ielai un uzņēmis vienu bildi, tad atgriezies atpakaļ pie automašīnas. /pers. L/, stāvot viņa automašīnai aizmugurē, pacēlis mazāko dēlu un viņam parādījis, kāda automašīnu rinda ir sastājusies. Pēc tam uz ceļa otru pusi aizgājusi sieva un meita, kuras arī gribējušas nofotografēt. Norādīja, ka lietas materiālos ir fotoattēls, kur var redzēt, ka sieva ar meitu iet pāri ceļam, bet viņš atrodas pie automašīnas. Atgriezies pie automašīnas, atradies automašīnai labajā pusē pie grāvja, un palīdzējis vecākajam dēlam, kuram bijuši septiņi gadi, un kurš starp atvērtām automašīnas durvīm nokārtojis dabiskās vajadzības, sakārtoties. Mazākais dēls, kuram bijuši pieci gadi, tajā laikā stāvējis viņam pie kājas. Uzskata, ka dēls nebija atstāts bez uzraudzības. Viņš gribējis iet mammai līdzi, taču teicis viņam, ka varēs iet vēlāk. Kad pagriezies pret mazāko dēlu, redzējis, ka dēls, skrienot gar viņa automašīnas aizmuguri, skrējis pāri ceļam, praktiski jau bija pārskrējis pāri ceļam, pietrūcis vien kāds pusmetrs, kad ievērojis, ka brauc automašīna, kura sākusi bremzēt, viņam izskatījies, ka pēdējā brīdī, un dēlu notriekusi. Redzējis sadursmes brīdi, kad automašīna saskārusies ar bērnu. Negadījuma rezultātā dēlam nodarīti smagi miesas bojājumi, galvas trauma, kājas lūzums, dēlam ir jāturpina cītīgi ārstēties, jāapmeklē fizioterapija, ergoterapija un logopēds. Visi šie speciālisti dēlam ir jāapmeklē pēc negadījumā gūtās galvas traumas, arī logopēds. Pirms negadījuma šādu speciālistu palīdzība viņam nebija vajadzīga. Pašreiz bērns tiek ārstēts par valsts līdzekļiem, pašu izdevumi ir saistīti ar ceļa izdevumiem, lai nokļūtu uz ārstniecības iestādēm. Kompensācijas izmaksai ir vērsies pie apdrošinātājiem, bet šobrīd kompensāciju vēl nav saņēmis.

Ar apsūdzēto izlīgt nevēlas, jo apsūdzētais nekad nav izrādījis interesi par bērna veselības stāvokli, nav interesējies kā viņš jūtas, nav piedāvājis nekādu palīdzību. Pat nevienu reizi nav piedāvājis automašīnā ieliet degvielu, lai varētu aizbraukt uz ārstniecības iestādi. Lai gan uz Rīgu viņam iznācis braukāt katru dienu. Apsūdzētā vienaldzība arī visvairāk ir aizskārusi. Nevēlas apsūdzētajam pateikties par to, ka viņš notrieca viņa dēlu. Uzskata, ka apsūdzētajam bija iespēja apbraukt dēlu, jo dēls jau gandrīz bija šķērsojis ceļu, vajadzējis tikai nedaudz pagriezt stūri, lai dēlu neaizķertu, jo viņš jau praktiski atradies uz ceļa nomales pie mammas. Turklāt Ceļu policijas darbiniekam, izbraucot ar apsūdzētā automašīnu, braucot ar 50 km/h un bremzēšanu sākot tajā pašā vietā, izdevies automašīnu apturēt kādus piecus vai sešus metrus pirms sadursmes vietas. Vai veicot eksperimentu palika bremzēšanas pēdas, neatceras. Taču apsūdzētā bremzēšanas pēdas bija labi redzamas. Tāpat uzskata, ka apsūdzētajam vajadzējis laicīgi jau bremzēt, kad ievērojis automašīnu kolonu un cilvēkus.

Lieciniece/pers. N/ tiesas sēdē liecināja, ka 2017.gada 19.augustā piedalījusies TL marka/markas automašīnu cienītāju pasākumā, braucot Ezeres virzienā, braukuši uz atpūtas vietu. Lai sagaidītu visus pasākuma dalībniekus, automašīnu kolona, noteikti bijušas vairāk par desmit automašīnām, apstājusies ceļa malā aiz apļveida krustojuma, vēl Saldus pilsētas teritorijā, ārpus apdzīvotas vietas atradusies tikai viena vai divas automašīnas. Vīra /pers. j/automašīna bijusi ceturtā vai piektā aiz vadošās automašīnas. Automašīnas tikušas novietotas vairāk uz ceļa nomales grantētās daļas, maksimāli tuvu grāvim, lai minimāli ierobežotu ceļa braucamo daļu. Vīra vadītā automašīna bijusi novietota gandrīz pretī mazākas nozīmes ceļam, kurš nogriezies pa kreisi. Tajā brīdī ceļa pretējā pusē neviena automašīna nav stāvējusi, visas automašīnas atradušās ceļa labajā pusē. Vīra meita /pers. P/ izkāpusi no automašīnas, lai pārietu pāri ceļam un no ceļa otras puses nofotografētu automašīnu kolonu. Izlēmusi doties viņai līdzi. Kad kāpusi ārā no automašīnas, jaunākais dēls Ervīns sācis raudāt, jo nav vēlējies, ka viņas dodas prom. Teikusi viņam, lai sēž un gaida, ka tūlīt būs atpakaļ. Abas ar /pers. P/ aizgājušas ceļa otrā pusē un nostājušās pie ceļa nomales, pretī vīra vadītai automašīnai. Tajā ceļa pusē atradušies arī vēl citi cilvēki. Visi cilvēki stāvējuši diezgan tālu no ceļa asfaltētās daļas. Lai nofotografētu automašīnu kolonu, pacēlusi fotoaparātu un nofotografējusi. Tad, lai vēl uzņemtu kādu bildi, vēlējusies pievirzījusies tuvāk ceļa asfalta segumam. Paskatījusies uz ceļa abām pusēm, nevienu automašīnu tuvojoties nav redzējusi, tāpēc pievirzījusies tuvāk ceļa asfalta segumam, bet palikusi uz nomales, lai ir droši, pagriezusies Saldus pilsētas virzienā un pacēlusi fotoaparātu, lai uzņemtu nākamo bildi. Tajā brīdī izdzirdējusi šausmīgu bremžu kaukoņu. Pacēlusi acis no fotoaparāta, un redzējusi, ka no Ezeres puses brauc automašīna tumšā krāsā. Redzējusi, ka dēls atsitas pret automašīnu un aizlido. Dēls pāri ceļam skrējis pa īsāko ceļu, viņš izskrējis no vīra automašīnas aizmugures, kas bijusi gandrīz pretī viņai. Viņai licies, ka /pers. F/ bijis pavisam netālu no viņas, jo vajadzējis paspert tikai nelielu soļiti, lai viņu paķertu. Viņš atradies vēl uz asfalta, bet ļoti tuvu grants nomalei, uz kuras atradusies pati. Viņai bijusi sajūta, ka tūlīt pastiepsies un paņems viņu. Taču /pers. F/ brīdī, kad izdzirdējis bremžu kaukšanu, sarāvies un sagaidījis triecienu, kura rezultātā aizlidojis no ceļa nomales un iekritis grāvī. Skrējusi pie dēla, izsaukusi medicīnisko palīdzību un visu laiku pavadījusi kopā ar dēlu, runājusi ar viņu./pers. F/gulējis grāvī ar galvu uz leju, seja bijusi sapampusi. Sagaidījusi Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta mediķus, kuri ieradušies ar nelielu aizkavēšanos, jo tajā laikā bija noticis vēl viens ceļu satiksmes negadījums, līdz ar to mediķi nebija sapratuši, uz kuru negadījumu viņiem jādodas. Pēc tam dēls ticis vests uz slimnīcu un viņa devusies dēlam līdzi.

Pēc ceļu satiksmes negadījumā gūtajām traumām dēlam bijuši kustības traucējumi. Tā kā triecienu viņš saņēmis pa labo pusi, tas radījis kustības traucējumus labajā pusē. Viss atgriezies palēnām, sākot ar pirkstiņiem un tad tālāk. Kāja bijusi ieģipsēta līdz jostas vietai, jo bijis arī augšstilba lūzums, sprādzis zarnu kauls. Pēc ģipša noņemšanas, apmeklējuši rehabilitācijas centru, kur, pateicoties speciālistiem, kustības lēnām atgriezušās. Taču vēl ir jāturpina nopietna ārstēšanās, ir problēmas ar atmiņu.

Uzskata, ka no pretējās puses braucošās automašīnas vadītājam, redzot novietoto automašīnu kolonu, bija jāievēro drošs braukšanas ātrums, jo nekad nevar zināt, kas var izskriet uz ceļa, vai izkāpt no stāvēšanai novietotas automašīnas. Konkrētajā gadījumā, drošs ātrums ir ne tikai šie 50 km/h, bet gan tāds, lai vajadzības gadījumā varētu apstāties. Šo dažu sekunžu laikā vadītājam bija jāizvērtē situācija un jāpieņem situācijai atbilstošs lēmums. Šajā gadījumā vadītājam bija arī pietiekoši daudz vietas, lai pagrieztu automašīnu un izvairītos no sadursmes.

Neuzskata, ka jaunāko dēlu ir atstājusi bez uzraudzības, jo turpat ir bijis tētis /pers. K/ un viņas brālis /pers. L/. Tāpēc uzskata, ka dēlu ir atstājusi drošās rokās. Tāpat bērniem vienmēr ir mācījusi, kas ir labi, kas ir slikti, ka vecāki ir jāklausa.

Pēc negadījuma apsūdzētais ar viņu nav sazinājies. Negadījuma dienas vakarā apsūdzētajam paši zvanījuši, lai pateiktu, ka bērns ir izdzīvojis, jo domājuši, ka arī viņš noteikti pārdzīvo notikušo. Zinājuši, kam zvanīt, jo ir kopīgas paziņas. Taču no apsūdzētā puses bijušas tikai monotonas atbildes, viņa balsī nav jutusi neko, kas liecinātu, ka tiešām viss būs labi, ka vēlas kaut kā palīdzēt. Tāpat uzskata, ka pilnīgi neatbilstoši situācijai bijis tas, ka pēc divām nedēļām, kad ar bērnu vēl atradusies slimnīcā, no kopīgas paziņas saņēmusi fotogrāfiju, kurā redzams, ka /pers. B/ savas automašīnas TL marka/aizmugurējā stiklā ir ielīmējis uzlīmi "Ja beha lido, tad nav ko te staigāt", pirms tam viņam tāda uzlīme logā nav bijusi. Uzskata, ka apsūdzētais /pers. B/ brauc nedroši, līdz ar to viņš nevar pārvietoties ar automašīnu, un tas nozīmē, ka viņam ir jāatņem transportlīdzekļa vadīšanas tiesības.

Lieciniece/pers. T/ tiesas sēdē liecināja, ka 2017.gada 19.augustā dzīvesbiedrs /pers. I/ sarunājis ar draugu /pers. B/, ka viņš aizvedīs viņu bērnus uz laukiem. Pirms tam /pers. B/ nav pazinusi. Braucot automašīnā, sēdējusi aiz vadītāja aizmugurējā pasažiera sēdeklī. Tā kā braucot sarunājusies ar

/pers. I/, vairāk redzējusi ceļa labo pusi. Bērnus aizveduši uz Kursīšu pagasta Nosaukums A/". Kad braukuši atpakaļ pa autoceļu Saldus-Ezere un tuvojušies kafejnīcai "Bordertauna", redzējusi, ka ceļa malā stāvējusi automašīnu kolona, novietotas braukšanai uz Draudzību. /pers. B/ un /pers. I/ runājuši, ka ir TL marka/markas automašīnu cienītāju saiets. Otrā ceļa pusē bijuši daži cilvēki. Kad bijuši nedaudz aiz kafejnīcas, uz Saldus pilsētas pusi, paskatījusies pa automašīnas priekšējo logu un redzējusi, ka pēkšņi automašīnas priekšā izskrējis bērns, no kurienes viņš izskrējis, nav redzējusi, bet atradies jau pie automašīnas labā stūra. Tas noticis ļoti ātri, zēns skrējis no ceļa kreisās puses uz labo pusi, braucot virzienā uz Saldus pilsētu, vadītājs bremzējis. Pēc sadursmes zēns ielidojis grāvī, bet /pers. B/ automašīna apstājusies.

Notikuma vietā atradusies arī tad, kad Ceļu policijas darbinieki veikuši mērīšanu un eksperimentu, taču stāvējusi nostāk, līdz ar to neko par bremzēšanas pēdām un apstākļiem liecināt nevar. Neuzskata, ka /pers. B/ būtu braucis ļoti ātri, viņai šķitis, ka viņš braucis normāli.

Liecinieks/pers. U/ tiesas sēdē liecināja, ka 2017.gada 19.augustā palūdzis /pers. B/, lai viņa un viņa dzīvesbiedres /pers. V/ meitas aizved uz laukiem Kursīšu pagastā. Automašīnā abi ar dzīvesbiedri sēdējuši aizmugurējā pasažiera sēdeklī, sēdējis aiz priekšējā pasažiera sēdekļa, priekšā pasažiera sēdeklī sēdējusi /pers. B/ meita. Kad braukuši jau atpakaļ, un bijuši pie kafejnīcas „Bordertauna", pa automašīnas priekšējo logu ievērojis TL marka/markas automašīnu cienītāju saietu, automašīnas bijušas novietotas ceļa labajā pusē, braucot uz Ezeri. Pirms apdzīvotas vietas sākuma /pers. B/ braucis apmēram ar ātrumu 70-75 km/h. Pārbraucot pāri dzelzceļa sliedēm, tuvojoties apdzīvotai vietai, /pers. B/ izņēmis no ātruma un automašīna ieripojusi Saldus teritorijā. Pieļauj, ka arī bremzējis. Bijis viens moments, kad uzradies bērns, kurš skrējis pāri ceļam, viņš skrējis no kreisās puses, braucot virzienā uz Saldu, kur ceļa malā atradušies viņa vecāki. /pers. B/ sācis bremzēt, bet sadursme notikusi ar automašīnas labo stūri, pirms zemes ceļa. Tas bijis viens moments, vadītājam izvairīties no sadursmes bijis nereāli. Pēc sadursmes bērns ielidojis grāvī, automašīna vēl kādu mirkli šļūkusi.

Pēc negadījuma, kad policijas darbinieki bija jau visu nomērījuši, viņi mēģinājuši izdarīt visu to pašu, ko darījis /pers. B/. Policijas darbinieks Valsts amatpersona/ iekāpis automašīnā, ieskrējies, un, braucot ar 55-60 km/h, jo tāds bijis /pers. B/ vadītās automašīnas braukšanas ātrums, brīdī, kad automašīna ripojusi iekšā Saldus pilsētas teritorijā, uzsācis bremzēšanu. Ievērojis, ka /pers. B/ vadītās automašīnas atstāto bremzēšanas pēdu, kuras bija redzamas uz asfalta, bremzēšanas spēks bijis tāds pats. Arī pēc eksperimentā veiktās bremzēšanas, uz asfalta bijušas redzamas bremzēšanas pēdas. Automašīna apstājusies tajā vietā, kur notikusi sadursme. Lai gan spidometrā nav skatījies, taču licies, ka /pers. B/ vadītās automašīnas ātrums bijis saprātīgs. Visi uztraukušies par bērnu, tāpēc pēc negadījuma zvanījis bērna tēvam, lai noskaidrotu kā jūtas bērns. /pers. B/ arī uztraucies par bērnu, bet viņam nav zināms vai viņš ir zvanījis zēna vecākiem, lai noskaidrotu, kas noticis ar bērnu.

Liecinieks/pers. A0/ tiesas sēdē liecināja, ka 2017.gada 19.augustā bijis TL marka/ markas automašīnu cienītāju pasākumā, pēc pasākuma pirmās daļas braukuši uz pasākuma otrās daļas norises vietu. Kad braukuši ārā no Saldus pilsētas, tad aiz apļveida krustojuma visi apstājušies ceļa labajā malā, lai pagaidītu atpalikušos. Automašīna, ar kuru braucis, bijusi novietota pirms vietas, kur beigusies apdzīvota vieta „Saldus", un aiz tās uz Saldus pusi stāvējušas vēl daudzas citas TL marka/ markas automašīnas. Rinda bijusi diezgan gara, un izskatījies ļoti skaisti. Cilvēki sākuši kāpt ārā no automašīnām, lai to nofografētu. Automašīnā viņam kreisajā pusē sēdējis māsas dēliņš /pers. F/, tāpēc no sākuma no automašīnas ārā nav kāpis. Māsa bija pārgājusi ceļam otrā pusē. Arī /pers. J/gribējis izkāpt no automašīnas, taču teicis viņam, ka nekur nevar iet. Nedaudz vēlāk abi izkāpuši no automašīnas, un, lai /pers. F/ no augšas paskatītos uz automašīnu kolonu, stāvot ceļa malā zālē, pacēlis viņu virs automašīnas. Pēc tam ielicis viņu atpakaļ automašīnā, un teicis, lai viņš ārā nekāpj. Pats stāvējis pie automašīnas aizmugurējām durvīm, un ar telefonu sācis fotografēt automašīnu kolonu no augšas. Pa kuru laiku /pers. F/ izkāpis no automašīnas un ticis uz ceļa, nav redzējis. Tad arī noticis negadījums. Fotografējot redzējis, ka no labās puses brauc automašīna, dzirdējis bremžus, bet tad redzējis kā mazais puika aizlido. Sadursmi redzējis, bet precīza sadursmes vieta viņam nav zināma, arī lietas materiālos esošajā Ceļu satiksmes negadījuma shēmā sadursmes vietu parādīt nevar.

Notikuma vietā bijis kādas divas stundas. Kad Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta mediķi aizbraukuši, policijas darbinieki visu nomērījuši un veikuši testēšanu. Braucot ar automašīnu TL marka/ar ātrumu 50 km/h, testējuši bremžus. Redzējis uz asfalta bremzēšanas pēdas, bija palikušas melnas švīkas. Arī policists testējot sācis bremzēt no tās vietas, kur apmēram sākušās švīkas. Policists apstājies gandrīz vietā, kur sācies grantētais mazākas nozīmes ceļš, bet sadursmes vieta bijusi vēl kādus divus vai pat vairāk metrus uz priekšu.

Lieciniece/pers. AC/ tiesas sēdē liecināja, ka 2017.gada 19.augustā bijusi TL marka/markas automašīnu cienītāju saietā. Pa dienu bijušas orientēšanās sacensības pa Saldus pilsētu, lai iepazītu Saldu, bet vakarā bijusi paredzēta pasēdēšana, spēles, apbalvošana, pļavā, kura piedrējusi kādam no pasākuma dalībniekiem. Visi kolonā braukuši ārā no Sadus pilsētas uz kafejnīcas „Bordertauna" pusi, lai nokļūtu atpūtas vietā. Tā kā visi nav zinājuši, kur atrodas atpūtas vieta, automašīnu kolona apstājusies ceļa malā labajā pusē, lai sagaidītu visus pasākuma dalībniekus. Viņas automašīna bijusi ceturtā kolonā, un atradusies vēl apdzīvotā vietā Saldus, jo atradusies pirms zīmes apdzīvotas vietas „Saldus" beigas, bet automašīnas, kuras bijušas kolonā pirms viņas, jau atradušās ārpus apdzīvotas vietas. Cietušo automašīna bijusi novietota aiz viņas automašīnas un atradusies Saldus teritorijā. Šoferi izkāpuši no automašīnām, arī pati izkāpusi no automašīnas un atradusies pie automašīnas vadītāja durvīm, kuras bijušas aizvērtas, automašīna pilnībā atradusies uz ceļa grants daļas, ceļa asfaltētā daļa bijusi brīva. Stāvējusi pie savas automašīnas un fotografējusi automašīnas, kuras braukušas no apļa. Visas fotogrāfijas nosūtījusi izmeklētājai uz elektroniskā pasta adresi. Automašīnu kolonna bijusi gara, gandrīz līdz ceļa apļveida krustojumam, un visas automašīnas bijušas novietotas ceļa labajā pusē. Pretējā ceļa pusē atradušies tikai cilvēki, automašīnas tajā ceļa pusē nav bijušas. Redzējusi, ka bērna vecāki pārgājuši pāri ceļam. Tiesas sēdē norādīja uz /pers. K/ un /pers. AD/ kā uz cietušā bērna vecākiem. Tāpat liecināja, ka brīdi, kad bērna tēvs atgriezies pie savas automašīnas, nav ievērojusi. Viņai šķitis, ka bērna tēvs visu laiku atradās ceļa otrā pusē, jo ceļa otrā pusē visu laiku bijis kāds vīrietis, arī sadursmes brīdī. Bijis arī rokas mājiens, bet nevar apgalvot, ka tas bijis mājiens zēnam, ka ceļš ir brīvs. Bērns gājis pāri ceļam un bijis jau tuvu mātei. Tad braukusi automašīna TL marka/, dzirdējusi bremzēšanas skaņu un notikusi sadursme, bērns palidojis gaisā, cepure lidojusi uz vienu pusi, bote uz citu pusi, bērna mamma iebļāvusies un iegājusi grāvī pie bērna. Bremzēšanas pēdām uz asfalta uzmanību nav pievērsusi, jo pievērsusies saviem bērniem, un nav ļāvusi viņiem kāpt ārā no automašīnas. Arī cietušā bērna brālītis sēdējis automašīnā, raudājis un saucis mammu un tēti, piegājusi arī pie viņa un nav ļāvusi viņam nekur iet. Sadursmes vieta bijusi netālu no zemes ceļa, kurš vedis pļavā. Cietušā bērna vecāku automašīna stāvējusi pirms zemes ceļa pretējā pusē. Tā kā sanervozējusies, tālāk automašīnu pati nav vadījusi, viņu savākusi draudzene ar savu vīru. Tad, kad ieradušies mediķi un policija, viņi bija aizbraukuši.

Liecinieks/pers. AE/ tiesas sēdē liecināja, ka 2017.gada 19.augustā pēc TL marka/markas automašīnu cienītāju pasākuma daļas, kura bija notikusi pilsētā, pasākuma dalībnieki devušies atpūsties ārpus pilsētas, braukuši pa autoceļu Saldus-Ezere. Par pasākumu uzzinājis interneta vietnē. Pieļauj, ka pasākuma organizētājs bijis kluba "/pers. AF/" vadītājs. Pirms Saldus pilsētas robežas automašīnu kolonna apstājusies ceļa labajā malā, lai safotografētu automašīnu kolonnu. Viņa automašīna atradusies apmēram kolonnas vidū, apmēram 100-150 metrus no negadījuma vietas, uz ceļa grantētās daļas. Izkāpis no automašīnas, dzirdējis, ka kauc automašīnas riepas. Kad pagriezis galvu, lai paskatītos, redzējis, ka bērns lido, un pēc sadursmes atradies grāvī. Brīdi, kad zēns gājis pāri ceļam, nav redzējis. Sadursmes vieta bijusi apmēram 10-15 metri no ceļa zīmes apdzīvota vieta „Saldus", ceļa zīmes darbības zonā. Automašīna, kura notriekusi bērnu, pēc tam apstājusies ceļa malā, vadītājs bijis šokā, ka tā ir sanācis. Cik paguvis ievērot, sadursme notikusi ar automašīnas priekšpusi. Nekādas automašīnas detaļas, kuras būtu atlūzušas, nav redzējis, bremzēšanas pēdām vērību nav pievērsis. Ceļa labajā pusē, automašīnas TL marka/braukšanas virzienā, automašīnas nav atradušās, bet stāvējuši pasākuma dalībnieki, kuri gribējuši nofotografēt automašīnu kolonnu, arī ceļa brauktuve nav bijusi pilnībā brīva, jo uz brauktuves pie savām automašīnām atradušies daudzi cilvēki. Tāpēc uzskata, ka automašīnas TL marka/ vadītājam nav bijusi iespēja automašīnu raut uz kādu pusi, labi ka paspējis sabremzēt. Notikuma vietā atradies apmēram kādu

pusstundu. Lai netraucētu satiksmei, pēc policijas darbinieku un mediķu ierašanās, automašīnu kolonna devusies uz priekšu.

LiecinieksValsts amatpersona/ tiesas sēdē liecināja, ka 2017.gada 19.augustā vienīgā Ceļu policijas ekipāža, kura tajā dienā strādājusi, izbraukusi uz citu ceļu satiksmes negadījumu, tāpēc uz notikuma vietu izbraucis kā atbildīgais un sastādījis Ceļu satiksmes negadījuma protokolu un shēmu. Ieradies notikuma vietā, aptaujājis visus klātesošos cilvēkus par iespējamiem negadījuma apstākļiem, arī pašu vadītāju, lai zinātu, kam īpaši pievērst uzmanību. Noskaidrojis, ka automašīnas braukušas kolonnā un apstājušās ceļa malā, ka automašīnaTL marka/uzbraukusi piecgadīgam bērnam, kurš izskrējis uz brauktuves. Tajā brīdī notikuma vietā bijušas tikai dažas automašīnas. Cietušā zēna vecāku automašīna atradusies brauktuves kreisajā pusē, ievērojot automašīnas TL marka/braukšanas virzienu, bet automašīna TL marka/ atradusies uz braucamās daļas. Tā kā tajā dienā bijuši mainīgi laika apstākļi, brīžiem lijis lietus, brīžiem bijis saulains, pieņēmis lēmumu pēc iespējas ātrāk noformēt shēmu. Lai būtu redzamas visas pēdas, veicis fotografēšanu. Uz ceļa bijušas divas bremzēšanas pēdas. /pers. B/ apstiprinājis, ka tās ir viņa automašīnas pēdas. Tāpat paskaidrojis, ka pēdu pārrāvums radies, jo, kad automašīna sākusi slīdēt, lai nezaudētu automašīnas vadāmību, viņš bremzes nedzaudz palaidis vaļā. /pers. B/ vadītā automašīna sākumā atradusies uz brauktuves, bet, kad veicis automašīnas apskati, tā atradusies uz ceļa nomales. Iespējamo sadursmes vietu noskaidrojis iztaujājot par notikuma apstākļiem gan cietušā zēna tēvu, gan TL marka/automašīnas vadītāju, gan cietušā zēna māti, kura norādījusi apmēram to vietu, kur viņa stāvējusi un fotografējusi. To, kā tieši zēns ir gājis pāri ceļam, neviens nav varējis norādīt. Ņemot vērā iegūto informāciju, un to, kur atradusies apturētā automašīna, noteicis aptuveno uzbraukuma vietu gājējam.

No sākuma notikuma vietā bijis vienīgais Ceļu policijas darbinieks, bijuši vēl divi patruļdienesta darbinieki, kuri regulējuši satiksmes kustību. Pēc tam pieslēgusies arī otra Ceļu policijas ekipāža. Notikuma vietā veicis shēmas skici, kuru pievienojis arī Ceļu satiksmes negadījuma protokolam, pēc tam kabinetā veicis shēmas tīrrakstu. Tā kā mērījumus veicis viens, pieaicinājis palīgā notikuma vietā esošu sievieti, kura bijusi pilnīgi neitrāls cilvēks. Ņemot vērā to, ka uzbraukums bijis bērnam, centies nodrošināties, lai nebūtu nekādu pretenziju par shēmas sastādīšanu. Pieaicinātās sievietes vārdu un uzvārdu norādījis shēmas melnrakstā, citu informāciju par šo sievieti nav norādījis, jo cita informācija viņam netika sniegta. Sieviete tikai teikusi, ka strādā Norvēģijā. Pie shēmas sastādīšanas aicinājis arī piedalīties pašu negadījumā iesaistītās automašīnas vadītāju, kurš nekādas pretenzijas nav izteicis ne veicot mērījumus, ne iepazīstoties ar shēmas tīrrakstu. Kad visi materiāli noformēti, tos nodevis izmeklētājam.

Tāpat liecinieks norādīja, ka principā tiek praktizēts, ka, veicot mērījumus, mērlentas nulles gals tiek uzticēts kādai neitrālai personai. Kā tas bijis arī šajā reizē, mērlentas nulles galu uzticējis pieaicinātai personai. Taču arī pats vērojis, lai mērlentas gals tiktu novietots pareizajā vietā. Tā kā attālumi nav bijuši lieli, to labi varējis redzēt. Savukārt mērlentas daļa, kur mērījums bija nolasāms, atradusies pie viņa.

LiecinieksValsts amatpersona/ tiesas sēdē liecināja, ka ir Valts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Saldus iecirkņa Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors, un, pildot dienesta pienākumus, lai noskaidrotu vai kolēģim vecākajam inspektoram Valsts amatpersona nav nepieciešama palīdzība, bija aizbraucis uz negadījuma vietu, kur negadījumā bija cietis mazgadīgs bērns. Pats pirms tam formējis citu ceļu satiksmes negadījumu. Notikuma vietā sapratis, ka ir noticis TL marka/ automašīnu domubiedru saiets, un automašīnu kolonna bija nostājusies ceļa labajā malā, stāvot virzienā uz Ezeri, lai kaut ko apspriestu un uzņemtu bildes.

Tā kā negadījuma vietā principā viss jau bija pabeigts, vecākais inspektors palūdzis, vai viņš nevar izbraukt ar negadījumā iesaistīto transportlīdzekli, lai pārbaudītu bremžu darbību, ko arī izdarījis. Eksperimenta laikā notikuma vietā atradies /pers. B/, /pers. K/, bijuši arī citi cilvēki un ceļa malā atradušās arī automašīnas. Izbraucis ar automašīnu, sapratis, ka bremzes strādā labi, automašīna netika vilkta ne uz vienu pusi. Veicot eksperimentu, situāciju pietuvinājis tādai, ja brauktu ar maksimālo atļauto braukšanas ātrumu, un bremzēšanu uzsākot no uz asfalta atstājām redzamajām bremzēšanas pēdām. Sākumā braucis ar atļauto 70 km/h, pie ceļa zīmes apdzīvota vieta "Saldus" samazinājis ātrumu uz 50 km/h, un pie šādiem apstākļiem, viņa bremzēšanas ceļš apmēram sakritis ar /pers. B/ bremzēšanas ceļu, riteņi arī šļūkuši kā tas ir redzams shēmā, norādot bremzēšanas pēdas. Tādējādi tika konstatēts, ka bremzēšanas pēdas bijušas apmēram tādas pašas kā bremzējot /pers. B/. Eksperiments veikts pašu interesei, lai saprastu, kur automašīna apstāsies, braucot ar maksimālo pieļaujamo braukšanas ātrumu. Taču uzskata, ka eksperiments nav vērtējams objektīvi, tāpēc arī tas netika fiksēts. Vieta, kurā /pers. B/ ieraudzījis šķērsli, viņam nav zināma. Tāpat zinājis aptuveno sadursmes vietu, tāpēc to, vai ir sasniedzis sadursmes vietu, nezina. No /pers. B/ uzzinājis, ka viss ir noticis pēkšņi, neko daudz ar viņu par notikumu nav runājis. Par notikuma apstākļiem /pers. B/ liecinājis vecākajam inspektoram.

LiecinieceValsts amatpersona/ tiesas sēdē liecināja, ka ir Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Saldus iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektore, kura savas dežūras laikā 2017.gada 19.augustā bija izbraukusi uz notikuma vietu, un, uzsākot kriminālprocesu, šo lietu pieņēmusi savā lietvedībā. Notikuma vietā ieradusies tad, kad cietušais jau bija aizvests uz slimnīcu, bet tur vēl strādājuši Ceļu policijas un Kārtības policijas darbinieki. Palīdzot ir arī pieturējusi mērlentas galu. Pēc mērījumu veikšanas kolēģis Valsts amatpersona/ veicis eksperimentu, tas ir, iesēdies /pers. B/ automašīnā un braucis?, tad bremzējis. Uz vietas apzinājusi aculieciniekus, tos, kuri kaut ko varēja liecināt. Pēc tam liecinieku pratināšana notikusi kabinetā, gan tajā pašā dienā, gan arī vēlāk. Apstiprināja, ka kāds no lieciniekiem ir iesūtījis fotoattēlus, tos tālāk nodevusi procesa virzītājam.

Valsts tiesu ekspertīžu biroja Tehnisko ekspertīžu departamenta vecākais tiesu eksperts Valsts amatpersona/ tiesas sēdē apstiprināja atzinumā secināto un liecināja, ka ekspertīzes veikšanai izmantoti lietā esošie materiāli, tostarp arī Ceļu satiksmes negadījuma protokola un shēmas norādes un izmēri. Veikta situācijas modelēšana, līdz ar to datorprogrammā bijis jāievieto diezgan daudz datu. Tāpat norādīja, ka negadījuma shēma nav ekspertīzes pamats. Lai situāciju atspoguļotu pēc iespējas detalizētāk, izmantoti daudz materiāli, arī fotoattēli no negadījuma vietas, kas nodoti viņa rīcībā. Ekspertīzē konstatēts, ka automašīnas TL marka/vadītājs ir braucis ar ātruma pārsniegumu, tāpēc arī eksperta atzinumā ir norādīts, braukšanas ātrums 62 km/h uzbraukuma brīdī, kas nozīmē, ka automašīnasTL marka/reālais braukšanas ātrums bija vēl lielāks par 62 km/h. Izmantojot datora programmu, regresā secībā tika iegūts brīdis, kurā automašīnas vadītājs ir noreaģējis uz gājēju. Eksperts pieņēmis, ka automašīnas vadītājs uz gājēju, tātad radušos bīstamību, ir noreaģējis laicīgi, un atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumos noteiktajam ir bremzējis. Līdz ar to, ja vadītājs būtu braucis ar maksimāli atļauto braukšanas ātrumu, viņam būtu iespējams apstāties līdz gājēja trajektorijai, jo, braucot ar 50 km/h, kas ir apdzīvotā vietā maksimālais likumā atļautais ātrums, bremzēšanas ceļš ir 27-30 metri. Ekspertīzes atzinumā braukšanas ātrums pirms bremzēšanas nav norādīts, jo šāds jautājums netika uzdots.

Lai gan līdz ceļa zīmei apdzīvota vieta „Saldus" automašīnas braukšanas ātrums varēja būt 70 km/h, arī braukšanas pēdu sākumā automobilis ir pārvietojies ar šo lielo ātrumu, ātrums tiek dzēsts tikai ar brīdi, kad tiek zīmētas bremzēšanas pēdas. Apstiprināja, ka automašīnas TL marka/ braukšanas ātrums, kad viņa uzsāka bremzēšanu, bija lielāks par 62 km/h, bet 62 km/h ir ātrums brīdī, kad viņš uzbrauca gājējam. Jebkurā gadījumā, šajā situācijā vadītājam, iebraucot apdzīvotā vietā, braukšanas ātrumam jau bija jābūt līdz 50 km/h, nepārsniedzot. Tas nozīmē, ka jebkurā gadījumā vadītājs nav rīkojies atbilstoši ceļa apstākļiem, ceļa situācijai, jau pārkāpjot šī ātruma režīma izvēli. Un šeit vēl sanāk, ka ir šis gājējs, kas skrien pāri brauktuvei. Tādējādi jebkurā gadījumā jāskatās, lai šis ātrums atbilstu noteiktajam, kas ir apdzīvotā vietā. Lai arī vadītājs brauca ar šo lielo ātrumu, bet, ja viņš jau pirms zīmes bremzētu un zīmes darbības zonā brauktu ar 50 km/h, viņam būtu bijusi iespēja apstāties līdz gājēja trajektorijai.

Ar Autotehniskās ekspertīzes atzinumu Nr.17-1578 secināts, ka no modelēšanas rezultātiem un veiktajiem aprēķiniem izriet, ka automobiļa TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, braukšanas ātrums uzbraukuma brīdī bija 62 km/h. Vadītājs noreaģēja uz gājēju kā kustības bīstamību, atrodoties no gājēja kustības trajektorijas aptuveni 32 m attālumā. Vadītājam, braucot ar maksimāli atļauto ātrumu 50 km/h, bija tehniska iespēja, bremzējot apstāties līdz gājēja kustības trajektorijai un novērst uzbraukumu. Automobiļa vadītāja rīcībā bija aptuveni 32 m attālums, kas ir lielāks par automobiļa TL marka/ apstāšanās ceļa garumu 27-30 m (lietas 24.-27.lapa).

Lietā esošajā Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolā Nr.EZ 299015 un shēmā fiksēta negadījuma vieta pēc 2017.gada 19.augustā plkst.16.45 notikušā ceļu satiksmes negadījuma, un norādīts, ka notikuma vieta ir Saldus novada, Saldus, autoceļa P105, Būtnāri-Saldus-Ezere 5,53.km, kurā smagi cietis gājējs /pers. F/, bojāta automašīna TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, vadītājs /pers. B/ (lietas 2.-4.lapa).

Automašīnas TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, apskates protokolā un fototabulās konstatēta automašīnas atrašanās vieta pēc Ceļu satiksmes negadījuma, gājēja saskarsmes pēdas ar automašīnu un automašīnai nodarītie bojājumi (lietas 7.-19.lapa).

Ar 2017.gada 5.oktobra Tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinumu Nr.444 par miesas bojājumu smaguma pakāpi /pers. F/ konstatēts, ka Ceļu satiksmes negadījumā cietis gājējs /pers. F/, kurš guva miesas bojājumus: ādas nobrāzumus sejas rajonā, plašu mīksto audu hematomu kreisajā paura daļā, smagas pakāpes galvas smadzeņu sasitumu, asinsizplūdumu zem mīkstā smadzeņu apvalka, kas sarežģījās ar labās puses hemiparēzi, ādas nobrāzumus abu kāju rajonos, zemādas hematomu labā ieguŗņa rajonā, labā zarnu kaula lūzumu bez dislokācijas, labā kaunuma kaula augšējā zara lūzumu bez dislokācijas, labā augšstilba kaula diafīzes vidējās 1/3 daļas lūzumu ar dislokāciju, labās plaušas sasitumu, kas varēja rasties 2017.gada 19.augustā pie lēmumā minētajiem Ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem cietu-trulu priekšmetu iedarbības rezultātā vai atsitoties pret tādiem un pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem, kā bīstami dzīvībai. Ņemot vērā miesas bojājumu lokalizāciju attiecībā pret automašīnu, /pers. F/ sadursmes brīdī varēja atrasties ar ķermeni pret labo pusi (lietas 32.-33.lapa).

Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzēta atbildība par ceļu satiksmes noteikumu un transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumu pārkāpšanu, ja to izdarījusi persona, kura vada transportlīdzekli, un ja tās rezultātā cietušajam nodarīts smags miesas bojājums.

Tātad par minētā noziedzīgā nodarījuma subjektu var būt jebkura fiziska un pieskaitāma persona, kas sasniegusi četrpadsmit gadu vecumu un vadījusi transportlīdzekli.

Savukārt tā kā minētās tiesību normas dispozīcija ir blanketa, tad, kvalificējot nodarījumu saskaņā ar Krimināllikuma 260.panta otro daļu, ir jākonstatē, tieši, kādi ceļu satiksmes noteikumi vai transportlīdzekļa ekspluatācijas noteikumi ir pārkāpti apsūdzētā darbības vai bezdarbības rezultātā. Tādējādi no objektīvās puses ceļu satiksmes noteikumu un transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumu pārkāpšana var izpausties kā darbībā, tā arī bezdarbībā.

Izvērtējot visus minētos pierādījumus lietā, tiesa atzīst, ka minētie pierādījumi to kopumā un savstarpējā sakarā neapstrīdami norāda uz tādām apsūdzētā darbībām, kā tas konstatēts spriedumā. Pierādījumi iegūti un procesā pārbaudīti, ievērojot Kriminālprocesa likuma prasības, nav pamata apšaubīt pierādījumu ticamību, attiecināmību un pieļaujamību.

Tiesa uzskata, ka gan ar paša apsūdzētā /pers. B/ tiesas izmeklēšanā pārbaudītajām liecībām, gan cietušā pārstāvja /pers. K/ un liecinieku /pers. AD/, /pers. V/, /pers. I/, /pers. L/, /pers. AL/ un /pers. AM/ liecībām ir pilnībā pierādīts, ka apsūdzētais /pers. B/ pie apsūdzībā norādītajiem apstākļiem 2017.gada 19.augustā ap plkst.16.45 vadījis automašīnu TL marka/, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, pa autoceļu Butnāri-Saldus-Ezere virzienā no Ezeres uz Saldu, un ceļa 6.kilometrā uzbrauca mazgadīgajam gājējam /pers. F/. Tātad apsūdzētais /pers. B/ kā konkrētā transportlīdzekļa vadītājs ir noziedzīgā nodarījuma subjekts.

Tāpat gan ar liecinieku liecībām, gan rakstveida pierādījumiem lietā ir pierādīts, ka sadursme ir notikusi ceļa zīmes Nr.555 "Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā. Savukārt gan pats apsūdzētais /pers. B/, gan liecinieki /pers. V/ un /pers. I/, kuri atradās vienā automašīnā ar apsūdzēto, apstiprināja, ka pirms iebraukšanas Saldus pilsētas teritorijā ir pamanījuši ceļa kreisajā pusē novietoto automašīnu kolonnu, to, ka gan pie automašīnām, gan ceļa otrajā pusē atradušies cilvēki. Kā izriet no apsūdzētā liecības, tad pirms dzelzceļa pārbrauktuves, tas ir, pirms apdzīvotas vietas "Saldus" sākuma, ir ielūkojies automašīnas spidometrā, un konstatējis, ka brauc ar ātrumu 68-70 km/h. Tajā laikā arī ir pamanījis novietotās automašīnas. Tāpat pamanījis, ka dažas automašīnas stāvējušas pirms ceļazīmes "Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonas. Pamanot automašīnu kolonnu, novietojis automašīnas pārnesuma sviru neitrālā stāvoklī un vienkārši automašīnu ripinājis minētās ceļa zīmes darbības zonā. Pašam šķitis, ka viņa vadītās automašīnas ātrums tajā brīdī varējis būt ap 65 km/h. Tātad secināms, ka apsūdzētais ir savlaicīgi pamanījis ceļazīmi Nr.555 "Apdzīvotas vietas sākums" un daudzu transportlīdzekļu un gājēju koncentrāciju uz ceļa nomales.

Liecinieks/pers. U/ tiesas sēdē liecināja, ka viņš kā autovadītājs, novērtējis, ka apsūdzētais /pers. B/ pirms apdzīvotas vietas sākuma automašīnu vadījis ar ātrumu apmēram 70-75 km/h, tad izņēmis no ātruma un ieripinājis automašīnu apdzīvotas vietas "Saldus" teritorijā. Tāpat liecināja, ka pieļauj, ka policijas darbinieks, veicot eksperimentu, ir braucis ar ātrumu 55-60 km/h, jo tāds bijis /pers. B/ vadītās automašīnas ātrums, kad automašīna ieripojusi Saldus pilsētas teritorijā. Tādējādi no apsūdzētā un liecinieka liecībām, secināms, ka apsūdzētā /pers. B/ vadītās automašīnas TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, braukšanas ātrums, iebraucot ceļa zīmes Nr.555 "Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, bija lielāks par 50 km/h. Lai gan tas ir apsūdzētā un liecinieka subjektīvs vērtējums, to apstiprina Autotehniskās ekspertīzes atzinumā Nr.17-1578 secinātais, ka automobiļa TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, braukšanas ātrums uzbraukuma brīdī bija 62 km/h. Tāpat secināts, ka vadītājs noreaģēja uz gājēju kā kustības bīstamību, atrodoties no gājēja kustības trajektorijas aptuveni 32 m attālumā, un vadītājam braucot ar maksimāli atļauto ātrumu 50 km/h, bija tehniska iespēja, bremzējot apstāties līdz gājēja kustības trajektorijai un novērst uzbraukumu. Automobiļa vadītāja rīcībā bija aptuveni 32 m attālums, kas ir lielāks par automobiļa TL marka/apstāšanās ceļa garumu 27-30 m.

Tiesas izmeklēšanas laikā netika iegūti pierādījumi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieka Valsts amatpersona/ objektivitāti, viņa profesionalitāti, kā arī netika konstatēti apstākļi, kas liecinātu, ka policijas darbinieks un viņa pieaicinātā persona /pers. AO/, kura palīdzēja policijas darbiniekam pie mērījumu veikšanas, būtu tieši vai netieši ieinteresēti sagrozīt ceļu satiksmes negadījuma apstākļus un ieinteresēti lietas iznākumā personīgu vai kādu citu motīvu dēļ. Lietā nav pierādījumu, ka apsūdzētais /pers. B/ būtu iebildis pret policijas darbinieka rīcību veicot mērījumus, vai iebildis pret shēmā norādītajiem izmēriem. Iepazinies ar Valsts tiesu ekspertīžu biroja eksperta atzinumu, apsūdzētais ir piekritis tajā norādītajam, piekritis, ka viņa vadītās automašīnas braukšanas ātrums sadursmes brīdī ir bijis 62 km/h. Turklāt, kā tiesas sēdē liecināja eksperts Valsts amatpersona/, ekspertīzes veikšanai izmantoti visi lietā esošie materiāli, tostarp arī Ceļu satiksmes negadījuma protokola un shēmas norādes un izmēri, taču shēmā norādītie izmēri nav ekspertīzes pamats. Līdz ar to Autotehniskās ekspertīzes atzinumu Nr.17-1578, tiesa atzīst par ticamu, attiecināmu un pieļaujamu pierādījumu lietā, kurš vērtējams kopsakarā ar visiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Izvērtējusi lietā analizētos pierādījumus, tiesa uzskata, ka ir pilnībā pierādīts, ka apsūdzētais /pers. B/ ir savlaicīgi pamanījis gan ceļazīmi Nr.555 "Apdzīvotas vietas sākums", gan pie tās daudzu transportlīdzekļu un gājēju koncentrāciju uz ceļa nomales. Taču to ignorēja, un pirms apdzīvotas vietas savlaicīgi nesamazināja pārvietošanās ātrumu un iebrauca apdzīvotā vietā ar ātrumu ne mazāku kā 62 km/h, tātad pārsniedzot likumā noteikto pieļauto braukšanas ātrumu. Tādējādi tiesa atzīst, ka /pers. B/ pārkāpa Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 101.punkta prasības, kas noteic, ka apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h. Tātad apsūdzētajam nepārprotami bija jāievēro likumā noteiktais pieļautais braukšanas ātrums, kurš noteikti nevarēja būt lielāks par 50 km/h. Taču, ņemot vērā uz ceļa izveidojušos apstākļus, bija jāizvērtē vai šis pieļautais braukšanas ātrums atbilstoši vēl nav jāsamazina.

Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgā nodarījuma sastāvs ir materiāls, tas ir, kriminālatbildība par pantā paredzētajām darbībām iestājas tad, ja tā rezultātā iestājas arī paredzētās sekas.

Tiesa uzskata, ka minētie /pers. B/ pieļautie Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 101.punkta prasību pārkāpumi bija tiešā cēloniskā sakarībā ar notikušo ceļu satiksmes negadījumu un tā rezultātā iestājušām sekām – /pers. F/ gūtajiem smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai.

Tiesa, novērtējot iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, atzīst tos kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, kas veido Krimināllikuma 260.panta otrās daļas kvalifikāciju.

Atzīstot apsūdzētā /pers. B/ vainu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā par pierādītu, nodarījuma kvalifikāciju, kā tas norādīts apsūdzībā un spriedumā, par atbilstošu Krimināllikuma normām, tiesa secina, ka apsūdzētais ir sodāms.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums klasificējams kā mazāk smags noziegums. Atbilstoši Krimināllikuma 10.pantam, noziedzīgais nodarījums izdarīts aiz neuzmanības, atbilstoši minētā panta trešajai daļai - aiz noziedzīgas nevērības.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu apsūdzētā /pers. B/ atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nekonstatēja.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu apsūdzētās atbildību pastiprinoši apstākļi tiesas izmeklēšanas laikā konstatēti netika.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu ņem vērā likumā definēto kriminālsoda mērķi – sabiedrības drošības aizsargāšanu, taisnīguma atjaunošanu, vainīgo personu sodīšanu, kā arī citu personu likumpaklausības veicināšanu un atturēšanu no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Kā arī ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību ietekmējošos apstākļus, kā arī pārējos apstākļus, kuriem ir nozīme taisnīga soda noteikšanā, tiesu praksi un atziņas.

Apsūdzētais/pers. B/ iepriekš nav sodīts, pēdējā gada laikā pie administratīvās atbildības nav saukts, taču vienu no iepriekš, tas ir, 2017.gada 19.augustā, uzlikto naudas sodu nav samaksājis (lietas 60.-61.lapa). Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka visus uzliktos naudas sodus uz tiesas sēdes dienu ir samaksājis. Pēc apsūdzētā sniegtās informācijas, viņam apgādībā ir viens bērns, kura uzturam līdzekļus sniedz pēc savstarpējas vienošanās ar bērna māti. Viņam ir pastāvīga darba vieta, līdz ar to pastāvīgi ienākumi.

Izlemjot par apsūdzētajam piemērojamo sodu, tiesa vērtē ziņas par apsūdzētā personību kopsakarā ar noziedzīgā nodarījuma raksturu, bīstamību un sekām, cietušā veselībai nodarīto kaitējumu un cietušā bērna vecāku atbildību, ievērojot to, ka Krimināllikuma 260.panta otrās daļas sankcijā kā vienīgais soda veids ir paredzēta brīvības atņemšana, līdz ar ko tiesa atzīst, ka sods apsūdzētajam nosakāms brīvības atņemšanas soda veidā. Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā atbildību ietekmējoši apstākļi netika konstatēti.

Taču, izvērtējusi par apsūdzētā personību iegūto informāciju un to, ka lietā nav nekādu ziņu, kas raisītu šaubas par apsūdzētā turpmāku atturēšanos no likumpārkāpumu izdarīšanas, tiesa ir ieguvusi pārliecību, ka apsūdzētais jaunus noziedzīgus nodarījumus neizdarīs, tāpēc tiesa uzskata, ka saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, sodu var neizpildīt, ja tiesas noteiktajā pārbaudes laikā apsūdzētais neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

Vienlaicīgi tiesa atzīst, ka apsūdzētajam piemērojams panta sankcijā paredzētais obligātais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

Drošības līdzeklis apsūdzētajam /pers. B/ kriminālprocesā nav piemērots.

Jautājums par lietiskajiem pierādījumiem izlemjams saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta nosacījumiem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 528., 529. un 530.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu sodu /pers. B/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 1 (vienu) gadu 6 (sešiem) mēnešiem un sodu neizpildīt, ja pārbaudes laikā /pers. B/ neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarījumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs krimināsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus.

Nosacīti notiesātā pārraudzību uzdot Valsts probācijas dienesta Kurzemes reģiona teritoriālās struktūrvienības Saldus nodaļai.

Apsūdzētajam/pers. B/ uzdot par pienākumu 10 (desmit) darba dienu laikā pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā pieteikties Valsts probācijas dienesta Kurzemes reģiona teritoriālās struktūrvienības Saldus nodaļā, Saldū, Tūristu ielā 3, nosacītā soda uzraudzībai.

Lietiskos pierādījumus – CD ar ceļu satiksmes negadījuma vietas fotogrāfijām pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā glabāt kopā ar krimināllietu.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Kurzemes rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2019.gada 27.februāris.

Tiesnese S.Lapejeva